

TIP NA VÝŠLAP

Zdiby – Březiněves – Ďáblice – Zdiby (10 km)

Kdo chodí – zná. Kdo zná – třeba už tudy nechodí. A někdo třeba ani nezná. Pojďte se tedy se mnou projít.

Dnes se od veltěžské školy dáme opět východním směrem. Kráčíme po hlavní, chytíme se žluté turistické značky a jdeme až k Pražské komunikaci. Tu podejdeme tunelem nebo po deštivém počasí raději vrchem a ocitneme se u výběhu koní. A tady začíná chvíle pohody, na asfaltce lemované letitými ovocnými stromy potkáme možná pár cyklistů a pejskařů, z okolních polí občas vykoukne bažant nebo zajíc. Po necelých tři sta metrech od hlavní žlutá odbočuje vpravo, my však půjdeme rovně, na pravé straně mineme lesík a starou silážní jámu. Na chvíli nás bude stresovat hukot automobilové dopravy, pocházející z teplické dálnice. To když přejdeme most nad dálnicí, který – dobře že tak – slouží zatím hlavně kolařům a pěším, a před námi se otevře výhled na Březiněves. Tato obec tvoří nejsevernější část obvodu Prahy 8 a byla k hlavnímu městu připojena v roce 1974.

Asfaltka se za mostem změnila ve zpevněnou cestu, kterou v loňském roce hojně využívala nákladní auta, navážející materiál při výstavbě protihlukové zábrany podél

D8. A už jsou tu první domky březiněveské moderní zástavby a silnice s chodníky nás dovede přímým směrem až Na Hlavní,

komunikaci vedoucí od Bořanovic na Ďáblice. Zatáčíme doprava, dojdeme k přechodu a přes něj se krátkou ulicí U parku ocitneme ve světě oddechu a zábavy. Hned za prodejnu potravin nás vpravo k posezení zve parčík se spoustou laviček, naproti nám je místní hasičárna. A vedle ní naše ratolesti asi zláká velké dětské hřiště se spoustou atrakcí. A za ním zálibně spočineme očima na kouzelném rybníčku, plném kachniček a s majestátnou vrbou uprostřed. Když se kousek vrátíme, upoutá nás sportovně rekreační areál, do něhož je vstup v sezóně zpoplatněn. A také vchod do autokempu i s restaurací.

Když si vše prohlédneme, odpočine-

me si a občerstvíme se, můžeme vyrazit dál. Vrátíme se pár metrů na hlavní silnici a podél ní po chodníku míříme na Ďáblice. Chvilí jdeme vesnicí, pak ji opouštíme, na pravé straně zahlédneme zelenající se kopečky rekultivované ěáblické skládky. A před námi se tyčí monumentální most dálnice směřující na Teplice. My jdeme stále po chodníku a využíváme přechody pro chodce. Procházíme pod mostem, nad námi i okolo nás sviští auta, ale po pár desítkách metrů se vše zklidní. ěáblickou ulicí mĳíme objekty policie a vpravo na nás starobou dýchne rozpadající se kamenná zeď. Ale to už jsme na křižovatce a poslechneme dopravní ukazatel, který nás směřuje na Dolní Chabry. Když zabočíme doprava, určitě nepřehlédneme kapli Nejsvětější Trojice. Působí zanedbaným dojmem, ale její zlatý kříž na věžičce září do daleka. Kaple byla postavena v roce 1755, o půl století později rozšířena a od roku 2006 je opět v majetku Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou.

Při cestě dále mineme základní školu, hasičárnu a serpentinami se přibližujeme k domovu. Z okolních staveb na nás dýchá historie obce. Kroutící se komunikace se v Šenovské ulici narovná, jdeme do mírného kopečka a za polem se Statkovou ulicí dáváme doprava a napojíme se na žlutou. Ta nás vyvede se starých ěáblic zase do polí.

Možná náš trochu zarazí oranžovočervená barva cesty, která je vysypaná rozdrčenými střešními taškami. Tu u uzávěru vysokotlakého plynovodu vystřídá opět asfaltka. A po ní už je to jen kousek do míst, kudy jsme nedávno šli - k výběhu koní. Nezbývá než přejít Pražskou komunikaci a Průběžnou dojit do cíle.

Máme za sebou okruh, kdy klid a přírodu střídala moderní i historická zástavba a chvíli i rušný provoz. Možná až na konci putování, které měřilo deset kilometrů, jsme si uvědomili, že jsme při tom vlastně obešli celou ěáblickou skládku.

EM

